

ὀμιλουμένη ἀπὸ τοῦ Ἄτλαντικοῦ μέχρι τοῦ Βαμ-
 βακοῦ· ἡ Βερβερικὴ ὀμιλουμένη εἰς τὰς περὶ τὸν
 Ἄτλαντα χώρας· αἱ διάλεκτοι τῶν Κάφρων, Ὀτ-
 τεντότων κλπ., καὶ αἱ Τρωγλοδυτικαὶ γλώσσαι
 ἀνήκουσαι εἰς τὴν κλάσιν τῶν Νειλικῶν γλωσσῶν (1).

Γλώσσαι τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐκ τῶν γλωσσῶν τοῦ μέρους τούτου αἱ σημαν-
 τικώτεραι εἶναι·

α.) Μεξικανὴ, διάλεκτος πλουσία καὶ ἀρμονι-
 κὴ καὶ ἐπιχωριάζουσα εἰς τὴν ἀρκτέραν Ἰσπανικὴν
 Ἀμερικὴν. Τὸ ἀλφάβητόν της σπερείτα τῶν φωνῶν
 τῶν ἀντιστοιχοῦσων μὲ τὰ γράμματα h, d, f, g,
 p, s, j, ll, n, τοῦ Ἰσπανικοῦ ἀλφάβητου. Αἱ λέξεις
 της, καὶ αὐταὶ αἱ ἀπλαῖ, σύγκεινται πολλάκις ἐκ
 15 καὶ 18 συλλαβῶν. Ἀναλογίαιτινες λέξεις συν-
 δέουσι τὴν Μεξικανὴν μὲ τὴν Σινικὴν καὶ Ἰαπωνι-
 κὴν. Οἱ Μεξικανοὶ μετεχειρίζοντο μέχρι τοῦ Ζ'
 αἰῶνος μ. Χ. τοὺς λεγομένους Κνίπους ἢ κόμβους
 σχοινίων διαφόρων χρωμάτων διὰ νὰ διατηρήσωσιν
 τὴν διήγησιν τῶν συμβάντων. Κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν
 δὲ ἐποχὴν εἰσήξαν τὰ συμβολικὰ σημεῖα, (τὰ αὐτὰ
 μὲ τὰ ἱερογλυφικὰ) τὰ ὁποῖα ἔφερον εἰς μεγίστην
 τελειότητα.

β.) Ἡ Περουβικὴ, ἡ εὐγενεστέρη διάλεκτος
 τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, ἐν χρήσει σήμερον εἰς
 τὸ Περού, τὴν Πλάταν καὶ τὴν Νέαν Γρενάδαν ὄχι
 μόνον παρὰ τοῖς αὐτοχθόνοις, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς
 Ἰσπανοῖς τῶν ἀνωτέρων τάξεων. Ἡ γλῶσσα αὕτη
 εἶναι γλυκεία, ἀρμονικὴ καὶ ποιητικωτάτη.

Γλώσσαι τῆς Ὠκεανίας.

Δύο οἰκογένειαι ὅπως διακεκριμέναι εἶναι ἐν χρή-
 σει εἰς τὸ μέρος τοῦτο. Ἡ μία αὐτῶν περιλαμβάνει
 τὴν πληθὺν ἐκείνην τῶν ἀμόρφων γλωσσῶν, αἵ-
 τινες ὀμιλοῦνται ἀπὸ τὰς φυλάς τῶν Μαύρων.

Ἡ ἑτέρα δύναται νὰ διαιρηθῆ εἰς πέντε μεγά-
 λους κλάδους, ἀνταποκρινομένους πρὸς τὰς διαφο-
 ρους φυλάς, παρ' οἷς λαλοῦνται αἱ γλώσσαι αὗται·
 εἶναι δέ·

1. Αἱ Μαλλιακαὶ καὶ Ἰαβανικαὶ γλώσσαι.
2. Αἱ τῆς νήσου Κελέθης.
3. Ἡ τῆς Ταπροβάνης (Μαδαγασκάρ.)
4. Τῶν Φιλιππίνων νήσων καὶ τῆς Φορμώσης καὶ
5. Αἱ γλώσσαι τῆς ἀνατολικῆς Πολυνησίας.

Αἱ γλώσσαι τῆς οἰκογενείας ταύτης εἶναι ὅλαι
 συνδεδεμέναι πρὸς ἀλλήλας διὰ πολλῶν ὀμοιοτήτων
 καὶ παράγονται ἀπὸ γλώσσαν ἀρχαιοτάτην, ἥτις
 δὲν σώζεται μὲν σήμερον, ἀλλὰ τῆς ὁποίας λείψα-
 να πολλὰ ἔμεινον εἰς τὰς διαφόρους διαλέκτους των.
 Πολλαὶ τούτων, λαλούμεναι εἰς ἀπεράντους ἀπο-
 στάσεις ἢ μία τῆς ἄλλης, συγγενεῦνται τοσοῦτον,
 ὥστε ἤθελε τὰς ὀνομάσει τις διαλέκτους δύο γει-
 τονικῶν ἐπαρχιῶν τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας.

Ἡ κυριωτέρα τῶν γλωσσῶν τούτων εἶναι ἡ Ἰα-

βανικὴ, διαιρουμένη εἰς παλαιὰν καὶ νέαν. Ἡ πα-
 λαία Καβὶ ἐπὶ δέκα λέξεων περιέχει μίαν μόνην
 μόνην παραγωγὴν Ὠκεανικῆς, αἱ λοιπαὶ εἶναι Σαν-
 σκριτικαί. Πλὴν διὰ τοῦ γραμματικοῦ της συστή-
 ματος ἀνήκει ἀναμφισβητήτως εἰς τὴν Ὠκεανικὴν
 οἰκογένειαν. Ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς ΙΔ' ἑκατονταε-
 τηρίδος κατέστη ἡ σπουδαία γλῶσσα καὶ ἔχει
 πλουσίαν καθ' ὅλα τὰ εἶδη φιλολογίαν.

Ἡ Μαλλιακὴ εἶναι ἐπίσης γλῶσσα ἀξία σημει-
 ῶσεως, διότι ὀμιλεῖται εἰς ἑκτασιν 3,000 λευγῶν.
 Παρέλαβε καὶ αὕτη πολλὰς λέξεις ἀπὸ τὴν Σανσκρι-
 τικὴν. ἔχει δὲ κώδικά τινα γεγραμμένον εἰς τὸν
 ΙΓ' αἰῶνα, πολλὰ φιλολογικὰ καὶ ἱστορικὰ μνη-
 μεία, καὶ, τὸ πολυτιμότερον πάντων, μεταφράσεις
 τῶν καλητέρων συγγραμμάτων τῆς ἀνατολικῆς φι-
 λολογίας.

Εἰς ἐπόμενον ἄρθρον θέλομεν εἰπεῖ ὀλίγα τινα,
 πρὸς συμπλήρωσιν τῆς πραγματείας ταύτης, καὶ περὶ
 τῶν φιλολογιῶν ἐθνῶν τινῶν τῆς Ἀσίας, Ἀμερι-
 κῆς καὶ Ὠκεανίας.

Κ. Π.

ΥΪΚΟΝ ΧΡΕΟΣ.

Ὁ κύριος Ἄστιγξ ἦτον ἔμπορος ἐπίσημος μεγά-
 λης τινὸς ἐπαρχιακῆς πόλεως τῆς Ἀγγλίας. Ἐνυμ-
 φεύθη νέος, καὶ ἔγεινε πατὴρ πολυαριθμοῦ οἰκογε-
 νείας, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐξήσκει τὴν πατρικὴν του
 ἐξουσίαν μὲ τραχύτητα καὶ ἰδιοτροπίαν, διότι εἶχε
 βίαιον καὶ εὐερέβιστον χαρακτῆρα. Ἡ σύζυγος
 αὐτοῦ, οὔσα τὸ πρωτότυπον τῆς γυναικείας γλυκύ-
 τητος καὶ εὐγενείας, ἐσπούδαζεν ἀδιακόπως, διὰ
 παντὸς πραῦντικῶ καὶ συμβιβαστικῶ μέσου, νὰ
 διατηρῆ τὸν ἄνδρα της εἰς καλὴν διάθεσιν πρὸς
 ἑαυτὴν καὶ πρὸς τὰ τέκνα της, ἀλλὰ συχνάκις ἀπε-
 τύγγανε καὶ εἰς τὰ δύο.

Κάρολος, ὁ πρεσβύτερος υἱὸς των, ἦτον ἐκ τῶν
 παιδιῶν ἐκείνων τὰ ὁποῖα, εὐαγέτω ὄντα ὁσάκις
 κυβερνῶνται μὲ φρόνησιν καὶ ἠπιότητα, ἀφηνιά-
 ζουν πάντοτε κατὰ τῆς ἐξασκήσεως ἐμπαθοῦς καὶ
 αὐστηρᾶς ἐξουσίας. Ἦτον λοιπὸν ἀδύνατον ν' ἀπο-
 φεύγη συνεχεῖς καὶ δυσαρέστους διενεξεις μὲ τὸν
 πατέρα του, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν βαρυθυμίαν καὶ
 σκληρότητα ἀντέτασεν ἀκαμπτον καὶ ἀτίθασσον
 πείσμα. Τὰς δυστυχεῖς ταύτας ἐριδας κατέστησεν
 ἐμπαθεστέρως ἢ πρόδος τοῦ χρόνου· ὥστε, ὅταν
 τὸ παιδίον ἐβρασεν εἰς δεκαπέντε ἐτῶν ἡλικίαν, ὁ
 πατὴρ του, μετὰ σφοδρὰν τινα λογομαχίαν, καθ' ἣν
 δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ φέρῃ εἰς συναίσθησιν καὶ ὑποτα-
 γὴν, ἠναγκάσθη νὰ τοῦ κλείσῃ τὴν θύραν, καὶ νὰ
 τὸ διατάξῃ νὰ μὴ φανῇ πλέον ἐμπροσθέν του.

Τοιαύτη ἦτον ἡ ὑπερηφάνεια καὶ ἡ ἰσχυρογνωμο-
 σύνη τοῦ Καρόλου, ὥστε δὲν ἐχρειάσθη νὰ ἐπα-
 ναληφθῆ τοῦ πατρὸς του ἡ διαταγή. Ἀσυλλόγιστος
 ὡς ἦτον, ἀνεχώρησεν ἀμέσως πικρὸς εἰς Λονδίνον,
 ὅπου φθάσας, μετὰ πολλὰς δυσκολίας καὶ κακου-
 χίας, ἀπήντησε πλοίαρχόν τινα τῶν Ἀνατολικῶν
 Ἰνδιῶν, γινώριμον τοῦ πατρὸς του, καὶ κατώρθωσε,
 μὲ πολλὰς παρακλήσεις, νὰ τὸν πείσῃ νὰ τὸν δεχθῆ

(1) Περὶ τῆς γλώσσης τῶν ἀρχαίων Τρωγλοδυτῶν ὁ
 Ἡρόδοτος λέγει ταῦτα «Γλώσσην δὲ οὐδεμίαν ἄλλη παρο-
 μοίην νενομίκασι, ἀλλὰ τετρίγασσι· καθάπερ αἱ νυκτερίδες.»

εις τὸ πλοῖόν του, τὸ ὁποῖον ἠτοιμάζετο μετ' ὀλίγας ἡμέρας νὰ ταξειδεύσῃ εἰς Ἰνδίας.

Παρωργισμένοι ὦν, ὁ κύριος Ἄστιγξ δὲν ἠσθάνθη πολλὴν λύπην διότι ὁ υἱὸς του ὑπήκουσε προθύμως τὴν ὑπὸ τοῦ πάθους του ὑπαγορευθεῖσαν διαταγὴν, καὶ ἡ σύζυγός του, πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ Κάρολος ἔδειξε πάντοτε σέβας καὶ ἀγαπὴν τρυφερὰν, ἦτον ἐπιπολῶν ἀπαρηγόρητος. Ἐξ ὅλων τῶν γενομένων ἐξετάσων ἄλλο τι δὲν ἠμπόρεσαν νὰ μάθουν, εἰμὴ ὅτι ὁ υἱὸς τῶν ἀνεχώρησε διὰ θαλάσσης, διὰ τοῦ ὅμως, καὶ εἰς ποῖαν κατάστασιν, τίποτε δὲν ἐξιχνίασαν.

Εἰς τὴν δυστυχίαν ταύτην προσετέθη ταχέως καὶ ἡ ἐλάττωσις τῆς περιουσίας των, προελθούσα ἀπὸ διαφόρους ἐμπορικὰς ζημίας. Ἀποῦ ἐβασανίσθησαν ἠθικῶς ὀλίγα ἔτη, ἠναγκάσθησαν ν' ἀποσυρθοῦν εἰς μικρὰν οἰκίαν πλησιοχώρου τινὸς κόμης, ὅπου, καταβεβλημένοι ἀπὸ τὴν θλίψιν, καὶ πάσχοντες καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν, ἀνέτρεφον πτωχῶς καὶ ἀφανῶς τὴν οἰκογενεῖάν των.

Μίαν καὶ μόνην ὠφέλειαν ἐπέφεραν εἰς τὸν κύριον Ἄστιγγα αἱ δυστυχίαι του. Ὁ χαρακτήρ του ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐγεινεῖν ἠπιώτερος· τὰ πάθη του κατευνάσθησαν· ἐπάσχιζε ν' ἀνακουρίζῃ διὰ τῆς ἀγαθότητος τὰ παθήματα τῶν συντρόφων τῆς λύπης του, καὶ ἐφέρετο μὲ τὴν μεγαλητέραν εὐαισθησίαν καὶ τρυφερότητα πρὸς τὴν σύζυγόν του, τῆς ὁποίας τὰ ἀξίεραστα προτερήματα ἐξετίμα καθ' ἡμέραν περισσότερο.

Εἰς τὸ μεταξὺ τοῦτο, ὁ Κάρολος εἶδε διαφόρους εἰς τὴν τύχην του μεταβολάς. Τὰ πρῶτά του εἰς τὸν κόσμον θήματα ὑπῆρξαν δυστυχῆ· ὁ πλοίαρχος, τοῦ ὁποίου, διὰ τῆς καλῆς του διαγωγῆς, εἶχεν ἀποκτήσει τὴν εὖνοιαν, ἀπέθανεν εἰς τὸν διάπλουν, καὶ ὁ νέος ἀπεβιδάσθη εἰς Μαδρὰς στερούμενος προστατοῦ καὶ φίλου.

Ἦτον ἤδη ἐγγὺς νὰ γείνη παρανάλωμα τῆς δυστυχίας, ὅταν πλούσιός τις ἔμπορος τῆς Ἑταιρίας τὸν εὐσπλαγχνίσθη καὶ τὸν ἔφερον εἰς τὴν οἰκίαν του. Δοκιμάσας δὲ ἱκανὸν καιρὸν τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν πίστιν του εἰς θέσεις κατωτέρας, τὸν εἰσήξε τελευταῖον εἰς τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖόν του, καὶ τὸν ἐδίδαξε τὰς ὑποθέσεις τοῦ καταστήματος.

Μετὰ σύντομον καὶ εἰς τὴν θέσιν ταύτην δοκιμασίαν, ὁ νέος ἔδωκε τοσαῦτα δείγματα ἱκανότητος, ὥστε ἐθεωρήθη ἱκανὸς νὰ σταλῇ μακρὰν τῆς πόλεως, εἰς θέσιν ἐμπορικὴν πολλοῦ λόγου ἀξίαν. Ἐκεῖ διεξήγαγε δυσκόλους τινὰς καὶ σημαντικὰς ὑποθέσεις μὲ τοσαύτην ἐπιτηδειότητα, καὶ, εἰς κρίσιμους ἐμπορικὰς περιστάσεις, ἐνήργησε μὲ τοσαύτην ἐπιτυχίαν καὶ εὐτολμίαν, ὥστε ἀπέκτησε τὴν ἐπιτυχιοσύνην ὀλοκληροῦ τῆς Ἑταιρίας. Ἐπροβιβάσθη λοιπὸν εὐθὺς εἰς θέσιν ἐπικερδῆ καὶ ἐντιμὸν, καὶ ἤρχισε νὰ πλουτῇ μὲ τὴν συνήθη εἰς τὸν τόπον ἐκείνον ταχύτητα.

Ἡ ἐντύπωσις τῆς προσβολῆς τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἀπομακρυνόμενος τῆς πατρικῆς οἰκίας, καὶ τὰ ὁποῖα μετὰ ταῦτα ὑπέφερε δεινὰ, ἀνεχαίτισαν ἐπιπολῶν πᾶσαν συγκίνησιν υἱικῆς ἀγάπης. Ἐνθυμεῖτο τὴν οἰκίαν του ὡς τόπον αἰστηρᾶς καὶ ἀδίκου τιμωρίας, καὶ ἀπεφάσισε ποτὲ πλέον νὰ μὴν ἐπι-

στρέψῃ, ἂν δὲν ἀνεγνωρίζετο ἐντελῶς ἡ ἀδικία τῆς ἀποβολῆς του. Βαθμηδὸν μολαταῦτα, καθόσον εὐνοικωτέρα ἐγίνετο ἡ τύχη του, ἡ καρδιά του ἤρχιζε νὰ μαλακύνεται. Κατενύγετο συλλογιζόμενος τὴν ἀμετάβλητον ἀγαθότητα τῆς μητρὸς του, καὶ τὰς παιδικὰς περιποιήσεις τῶν μικρῶν ἀδελφῶν του. Ἐδικαιολόγει πολλάκις καὶ αὐτὴν τοῦ πατρὸς του τὴν αὐστηρότητα, καὶ κατεδίκαζε τὸ ἴδιον αὐτοῦ πείσμα, ὡς ἐπίσης ἐπιλήψιμον. Αἱ ἐντυπώσεις αὐτὰ διετάραξαν τόσον τὸν νοῦν του, ὥστε ὅλα τ' ἀγαθὰ τῆς παρουσίας τύχης του δὲν ἔχυσαν νὰ τὸν πείσουν ν' ἀναβῆλθῃ περισσότερο τὴν ἐπιθυμητὴν στιγμὴν τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν. Συναθροίσας λοιπὸν ὅλην του τὴν περιουσίαν, ἀπέπλευσεν εἰς Ἀγγλίαν, ὅπου ἔφθασεν ὑγιῆς μετὰ ἐννέα ἐτῶν ἀπουσίαν.

Φθάσας εἰς τὴν πόλιν τῆς γεννήσεώς του, ἀπήνητησεν ἓνα τῶν συμπολιτῶν του, ὅστις τὸν ἐπληροφόρησε περὶ τῆς δυστυχοῦς μεταβολῆς τῆς καταστάσεως τοῦ πατρὸς του. Μὲ καρδίαν λοιπὸν τεταραγμένην ἀπὸ τρυφερὰς συγκινήσεις, διευθύνθη ἀμέσως πρὸς τὴν νέαν κατοικίαν τῶν γονέων του.

Ἦτον περὶ τὸ ἑσπέρας, καὶ τὸ δυστυχὲς ἀνδρῶν ἔκαθητο, πλήρες μελαγχολίας, περὶ τὴν ἐστίαν τῆς εὐτελοῦς του αἰθούσης. Ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν ὁ κύριος Ἄστιγξ εἶχε λάβει τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπὸ τὸν οἰκοδεσπότην του, πρὸς τὸν ὁποῖον καθυστέρει μικρὸν μέρος τοῦ ἐνοικίου, κῆζανε περισσότερο τὴν συνήθη τῆς οἰκογενείας λύπην. Κρατῶν τὴν ἐπιστολὴν ταύτην εἰς χεῖρας· « Τί νὰ κάμω » μὲν λοιπὸν; εἶπε· — φοβερίζει νὰ μᾶς ἀποβάλῃ » ἀπὸ τὴν οἰκίαν. — Ἄσπλαγγνε ἄνθρωπε! Ἄλλὰ » πῶς νὰ περιμείνω περισσότεραν εὐσπλαγχνίαν ἀπὸ » ξένον, παρ' ὅσην ἐγὼ ἔδειξα πρὸς τὸν ἴδιόν μου » υἱόν. » Οἱ λόγοι οὗτοι ἔχυσαν πικρὸν φαρμάκιον εἰς τὴν καρδίαν τῆς κυρίας Ἄστιγγος, ἥτις ἐκλαυσε γοερῶς. Καθόλου δὲν ἐσυλλογίζετο τότε τὴν παροῦσάν της κατάστασιν· ὅλοι οἱ διαλογισμοὶ τῆς ἦσαν ὑπὲρ τοῦ ἀπολωλὸτος υἱοῦ της.

Ἡ πρεσβυτέρα θυγάτηρ, τῆς ὁποίας τὴν ὠραιότητα δὲν ἔκρυπταν ποσῶς τὰ πενιχρὰ ἐνδύματα, ἐπλησίασε τότε τὴν μητέρα της, καὶ, ἐνῶ τὰ συμπαθητικὰ της δάκρυα ἔβρεχαν ἀφθόνως τὰς παρειὰς της, μὲ τὴν μίαν τῶν χειρῶν ἐκράτει τὴν χεῖρα τῆς μητρὸς της, καὶ μὲ τὴν ἄλλην ἐστήριξε τὴν κεφαλὴν της. Ὁ πατὴρ ἀνεστῆναξεν ἀπὸ τὰ θάθη τῆς καρδίας του, καὶ δύο νέοι, οἱ μετὰ τὸν Κάρολον πρεσβύτεροι υἱοὶ, παρίσταντο εἰς τὴν θλιβερὰν σκηνὴν, κυριευόμενοι ἀπὸ σιωπηλὴν μελαγχολίαν.

Τὰ δὲ νεώτερα παιδιά, ἀγνοοῦντα ἀκόμη τὴν λύπην, ἐκάθητο περὶ τὴν θύραν. Ἐδραμαν δὲ αἰφνιδίως ἀναγγέλλοντα ὅτι ἐμπροσθεν τῆς οἰκίας ἐστάθη ἄμαξά, καὶ ὅτι ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτὴν ὠραιὸς τις κύριος. Εἰσῆλθεν οὗτος μίαν στιγμὴν μετὰ ταῦτα, καὶ, ἰδὼν τὴν σκηνὴν ἐκείνην, μόλις ἠδυνήθη νὰ στηριχθῇ εἰς ἓν τῶν θρονίων, καὶ ἐλείπειθύμησεν.

Ἡ οἰκογένεια ὅλη συνήχθη περὶ αὐτὸν, καὶ ἡ μήτηρ, ἀτενίσασα ζωηρῶς τὸ πρόσωπόν του, ἀνέκραξεν· « Ὁ υἱός μου! — ὁ υἱός μου! » καὶ ἔπεσε

χαμαί πλησίον του. Ὁ πατὴρ ἐστάθη ὀλίγας στιγ-
μάς μὲ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας, ὡς εἰς ἠλίθιον
ἐκπληξιν, ἔπειτα, γονυπετήσας, εἶπεν· « Οὐρα-
νὲ, σ' εὐχαριστῶ ! » Ἐδράμε τότε πρὸς τὸν υἱὸν
του, τὸν ἐπῆρεν εἰς τὰς ἀγκάλας του, καὶ, διὰ τῶν
τρυφερῶν ἐναγκαλισμῶν του, τὸν ἀνεκάλεσε εἰς
τὴν ζωὴν. Μόλις ὁ Κάρολος ἀνέλαβε τὰς αἰσθή-
σεις του, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ πατρὸς του
καὶ ἐζήτησε συγχώρησιν. « Σὺ ζητεῖς συγχώρησιν,
» Κάρολε; εἶπεν ὁ πατὴρ. Ἐγὼ, τέκνον μου, ἐγὼ
» πρέπει νὰ ζητήσω ἀπὸ σέ συγχώρησιν διὰ τὴν
» ὁποῖαν ἔδειξα πρὸς σέ σκληρότητα. » — Καί,
ταῦτα λέγων, τὸν ἐνηγκαλίζετο περιπαθέστερον, καὶ
κατέβρεχε μὲ ἄφθονα δάκρυα τὸ πρόσωπόν του.

Ἡ μήτηρ, εἰς τὸ μεταξὺ τοῦτο, ἔκειτο ἀναίσθη-
τος εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς θυγατρὸς της. — Ἡ λοιπὴ
οικογένεια, ἔντρομος καὶ ἐκπεπληγμένη, δὲν ἤξευρε
τί νὰ στοχασθῆ περὶ τῆς σκηνῆς ταύτης, καὶ τὰ
μικρὰ ἤρχιζαν νὰ κραυγάζουν γοερῶς, κλαίοντα τὴν
μητέρα των, ἧτις, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, ἦτον
νεκρά. Μετὰ πολλὴν ὥραν, διὰ τῶν περιποιήσεων
τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ συζύγου της, ἔδωκε σημεῖα
ζωῆς· ἀλλ' ὅταν, ἀνοίξασα τοὺς ὀφθαλμούς της,
εἶδεν ἐνώπιόν της τὸ ὑποκείμενον τῶν μακρῶν πό-
θων καὶ τῶν διηνεκῶν θρήνων της, ἡ ἰσχυρὰ προ-
βολὴ τὴν ὁποῖαν ἐκ τούτου ἔλαβεν ὀλίγον ἔλειψε
νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν κίνδυνον. Τὴν μετέφεραν ἐν τού-
τοις εἰς τὴν κλίνην της, ὅπου βαθμηδὸν ἠύχασε,
καὶ ἠδυνήθη νὰ ἰδῆ καὶ νὰ ἐναγκαλισθῆ τὸν υἱὸν
της. Τὰ λοιπὰ μέλη τῆς οικογενείας ἐνηγκαλίζοντο
διαδοχικῶς τὸν ἀδελφόν των, καὶ ἡ πρεσβυτέρα
κόρη, ἧτις ἐνθυμεῖτο περισσότερον τὸν ἀγαπητὸν
σύντροφον τῶν παιδικῶν της χρόνων, τοῦ ἔδιδε
δείγματα ζωηροτάτης εὐαισθησίας.

Ἀφοῦ παρήλθαν αἱ πρῶται κατανυκτικαὶ στιγ-
μαὶ τῶν ἀσπασμῶν καὶ τῶν ἐξετάσεων, ὁ Κάρολος
διηγῆθη συντόμως εἰς τοὺς γονεῖς του τὰ διάφορα
συμβάντα τῆς ζωῆς του, μετριάζων μολαταῦτα τὸ
μέρος τῆς δυστυχίας, διότι ἐφοβεῖτο μήπως ἐπανα-
φέρῃ εἰς αὐτοὺς ἀλγεῖνὰ πάλιν αἰσθήματα.
Τελευταῖον τοὺς ἐπληροφόρησεν ὅτι ὅσα ἀπέκτησεν
ἦσαν ἐδικὰ των, ὅτι τὰ ἔδιδεν ὅλα εἰς τὴν διαθεσί-
ων, καὶ ἠύχαρισεῖτο νὰ συγκαταριθμηθῆ καὶ αὐτὸς
μεταξὺ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς οικογενείας.

Τὸ γενναῖον καὶ φιλόστοργον τῆς προτάσεως
ταύτης διήγειρε μέγαν εἰς ὅλους θαυμασμόν, καὶ ὄχι
μικρὰν συντριβὴν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ πατρὸς, ὡς ἀ-
δικήσαντος ἄλλοτε τοιοῦτον υἱὸν ἐνάρετον. Δὲν ἠθέ-
λησε νὰ δεχθῆ ὀλόκληρον τὴν προσφορὰν του, ἀλλὰ,
δανεισθεὶς ἱκανὸν μέρος τῆς υἱικῆς περιουσίας, συνέ-
στησε μετ' αὐτοῦ ἐταιρίαν ἐμπορικὴν, καὶ οὕτως
ἠδυνήθη νὰ ἐπαρκέσῃ ἀφθόνως εἰς τὰ ἔξοδα τῆς
λοιπῆς οικογενείας του, καὶ νὰ διέλθῃ τὸ ὑπόλοιπον
τῶν ἡμερῶν του μὲ ἀνεσιν καὶ εὐδαιμονίαν.

(Ἐκ τοῦ ἀγγλικῆ.)

ΠΑΤΡΙΚΗ ΣΥΓΧΩΡΗΣΙΣ.

Εἰς μίαν τῶν δυτικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἀγγλίας
ἔζη πλούσιός τις ἄρχων, Σπένσερ ὀνομαζόμενος, ὅστις
ἔχθρευσε νέος, καὶ εἶχε μονογενῆ θυγατέρα. Μετὰ
τὴν στέρησιν τῆς συζύγου του, τὴν ὁποῖαν ἠγάπα ἐκ
καρδίας, μοναχὴ παρηγορία τοῦ ἔμεινεναδύλεπρ τ' ἀ-
ναπτυσσόμενα θέληγτρα καὶ τὰς χάριτας τῆς μικρᾶς
του Μαρίας, ἧτις ὑπέσχετο ὅτι ταχέως ἤθελεν ἀπο-
κτῆσει ὅλα τὰ προτερήματα ὅσα ἄλλοτε ἠγάπησε
καὶ ἐθαύμασεν εἰς τὴν ἀποθανοῦσάν του σύζυγον.
Μερίστην προσοχὴν καὶ φροντίδα κατέβαλεν εἰς τὴν
ἀνατροφήν της· τῆς ἔδωκε διδασκάλους παντὸς εἶ-
δους, ὅλους διακεκριμένης ἀξίας, καὶ συχνάκις ἀνε-
λάμβανεν ὁ ἴδιος τὸ εὐάρεστον τοῦτο καθῆκον, εἰς
τὸ ὁποῖον ἦτον πολὺ κατάλληλος διὰ τε τὴν φρό-
νησιν καὶ τὰς γνώσεις του.

Αὐξάνουσα τὴν ἡλικίαν, ἡ νέα Μαρία ἐστολιζέτο
μὲ σπάνια πλεονεκτήματα, φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα,
ἔχουσα πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο πατὴρ φιλόστοργος νὰ
ἐπιθυμήσῃ. Ἡ πρὸς αὐτὴν ἀγάπη του ἐπομένως δὲν
εἶχεν ὄρια, καὶ ἄλλην πλέον εἰς τὸν βίον του ἐπι-
θυμίαν δὲν εἶχεν, εἰμὴ πῶς νὰ τὴν ἀποκαταστήσῃ
ἐντίμως καὶ εὐτυχῶς εἰς τὸν κόσμον.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου, δὲν ἐβρίψεν,
ὡς οἱ πολλοὶ τῶν πατέρων, τὴν προσοχὴν του εἰς
τοὺς βαθμούς ἢ εἰς τὰ πλούτη. Πεισιμένος ἀπὸ
τὴν ἰδίαν του πείραν καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ κόσμου πα-
ρατηρήσεις του ὅτι ἡ περὶ τὸν γάμον εὐδαιμονία
συνίσταται εἰς τὴν αὐτάρκειαν καὶ εἰς τὴν συμφω-
νίαν τῶν αἰσθημάτων, πρῶτον καὶ κύριον προσὸν
ἐζήτει εἰς τὸν μέλλοντα γαμβρόν του καρδίαν ἀγα-
θὴν καὶ ἐνάρετον. Ὅ,τι δὲ κυρίως ἀπιστρέφετο καὶ
ἐφοβεῖτο ἦτον ἡ τάξις τῶν φιληδῶνων ἀνδρῶν.

Ἡ Μαρία ἐπροικίσθη πρὸς τοὺς ἄλλοις ἀπὸ τὴν
φύσιν μὲ τὰ ἀμφιβόλα δῶρα τῆς τρυφερᾶς καὶ εὐαι-
σθητοῦ καρδίας. Τοῦτο, ἐνῶ τὴν ἀνεδείκνυε κόρη ἀ-
γαθὴν καὶ φιλόστοργον πρὸς τὸν ἀγαπητὸν πατέρα
της, τὴν ἄρινη συγχρόνως ἀπροφύλακτον καὶ πρὸς
αἰσθήματα ἄλλα ἰσχυροτέρου καὶ κινδυνωδέστερου
εἶδους. Ἄπρακτος εὔσα εἰς τὰ τοῦ κόσμου, δὲν διέ-
κρινε τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὰ διορατικὰ ὄμματα τοῦ
πατρὸς της ὅθεν, ὅσαίτις ἔβλεπε μορφήν ἐξωτερικῶς
εὐάρεστον, εὐκόλως ἐφαντάζετο ὅτι καὶ ὁ ἐσωτερι-
κὸς χαρακτήρ μὲ τὸ ἐξωτερικὸν τοῦτο ἀνταπεκρίνετο.

Συνέβη τότε νὰ σταθμεύῃ εἰς τὴν πόλιν ἐκεῖνην
νέος τις ἀξιωματικὸς, ὅστις, παρὰ τὴν καλλονὴν
τοῦ σώματος καὶ τὴν κομψότητα τῶν ἐνδυμάτων,
εἶχε καὶ θέληγτρα λόγου καὶ συμπεριφορᾶς ἐπαγω-
γὰ εἰς ἄκρον καὶ σπανιώτατα. Ἐφάνετο πλήρως
πρακτικὸς καὶ εὐαισθησίας, ἐνῶ ἡ καρδία του ἦτον
διεσφαρμένη ἀπὸ διεστραμμένας ἀρχὰς καὶ ἀπὸ ἕξεις
ἀσωτίας. Ἐκ περιστάσεως συνέβη νὰ γνωρισθῆ μὲ
τὴν Μαρίαν, πρὶν δὲ πατὴρ αὐτῆς νοήσῃ τὸν ἐπαπει-
λοῦντα αὐτὴν κίνδυνον· ἡ ἐντύπωσις δὲ τὴν ὁποῖαν
εἰς τὰς πρῶτας σχέσεις της ἔλαβεν ἐβρίζωθη τόσον
εἰς τὴν καρδίαν της, ὥστε, μολονότι ὁ πατὴρ της,
ὅταν ἀνεκάλυψεν αὐτάς, μετεχειρίσθη ὅλα τῆς ἀπο-
τροπῆς τὰ μέσα, καὶ ὄλην τὴν γρηῖσιν τῆς πατρικῆς